

Mari Palo & Aarne Pelkonen  
Turun Musiikkijuhlien  
avajaiskonsertti 10.8.2023

Laulujen käännökset

**1. Schumann: Widmung**

Sinä, minun sieluni, sinä sydämeni,  
Sinä onneni, oi sinä tuskani,  
Sinä maailmani, jossa elän,  
Taivaani, jonne leijailen  
Oi, sinä hautani, johon  
kätken ikuisiksi ajoiksi suruni.

Olet rauha sisälläni ja ympärilläni;  
Taivas on antanut sinut minua varten.  
Rakastamalla minua teet minut  
arvokkaaksi,  
Katseesi on kirkastanut minut itselleni,  
Kohotat minut rakastaen itseni  
yläpuolelle  
Sinä hyvä henkeni, parempi minäni!

(suom. Sinikka Alstela)

**2. Schumann: Morgens steh' ich auf  
und frage**

Aamuin nousen ilakoimaan:  
lemmityn nyt nään!  
Illoin vaivun vaikeroimaan:  
Enkö tänäänkään?

Yöni valvon huolten tähden  
koittoon aamunkoin:  
haaveksuin, kuin unta nähden  
päivät askaroin.

(suom. Yrjö Jylhä)

**3. Schumann: Der Nußbaum**

Talon edustalla viheriöi pähkinäpuu,  
Joka levittää lehtevät oksansa  
tuoksuvasti ja ilmastavasti.

Siinä on paljon suloisia kukkia,  
Vienot tuulet ympäröivät  
sitä sydämellisesti.

Kaikki oksat kuiskivat pareittain  
Kumartaen ja taivuttaen siroasti  
hienot pikku päänsä suudelmaan.

Ne kuiskivat erästä tyttösestä,  
Joka mielti yöt ja päivät pitkät,  
eikä, voi sentään, itsekään tiennyt, että  
mitä.

Ne kuiskivat ja kuiskivat,  
kuka mahtaisi ymmärtää hiljaista  
laulua?  
Ne kuiskivat sulhasesta ja  
ensivuodesta.

Tyttö kuuntelee, miten puu suhisee.  
Kaivaten ja kuvitellen  
hän vaipuu hymyillen uneen ja  
unelmiin.

(suom. Sinikka Alstela)

**4. Schumann: Es treibt mich hin**

Sinne tänne säntäilen!  
Vain muutama hetki, kunnes näen  
hänet,  
juuri hänet, neitseistä kauneimman;

- uskollinen sydämeni, kuinka raskaasti  
hakkaatkaan!

Tunnitpa vasta ovat laiskaa väkeä!  
Laahustavat mukavuudenhaluisesti,  
hiipivät tietään haukotellen;  
- telmi, laiska väki!

Raivoisa kiire minut kynsiinsä nappaa!  
Mutta hetkettäret eivät koskaan ole  
rakastaneet;  
julmassa salaliitossa  
ne kavalasti pilkkaavat rakastuneen  
hoppua.

(suom. Marjo Heiskanen)

## **5. Schumann: Die Lotosblume**

Ah, lootuskukka kärsii,  
kun päivä kultaa sen;  
pää painuksissa se yötä  
vain vartoo uneksuen.

Vain kuu, sen kirkas ylkä,  
sen hereille jälleen saa,  
ja lempeät kukkakasvot  
vain kuulle se paljastaa.

Se hehkuu, hohtaa ja loistaa,  
vait taivaalle tuijottain;  
se tuoksuu ja itkee ja värjyy  
öin lemmentuskissa vain.

(suom. Yrjö Jylhä)

## **6. Schumann: Du bist wie eine Blume**

Kuin kukka olet kaunis  
ja kaino, puhtoinen;  
sua katson vain, ja kaiho  
jo valtaa sydämen.

Mun on kuin pääsi päälle  
kädet laskea voisin vain  
rukoillen, että oisit  
niin kaino ja puhdas ain.

(suom. Yrjö Jylhä)

## **7. Mahler: Laue Sommernacht**

Leppeä kesäyö, ei taivaalla  
tähteä näy, metsän pimeydessä  
toisiamme etsimme  
ja löysimme.

Löysimme toisemme metsän  
tähdettömässä yössä,  
hämmentyneinä yön pimeydessä  
olimme käsikkäin.

Eikö koko elämämme  
ollut hapuilua, etsintää  
pimeydessä, johon rakkaus  
sinun valosi lankesi.

(suom. Anja Frösén)

## 8. Strauss: Die Nacht

Metsästä yö astuu,  
puista se hiipii hiljaa,  
tähyää laajalti ympärilleen,  
pidä varasi.

Tämän maailman kaikki valot,  
kaikki kukat, kaikki värit  
se pyyhkii pois ja varastaa lyhteet  
pellolta.

Kaiken se vie, kaiken kauniin.  
Vie hopean virrasta,  
vie kirkon kuparikatosta  
kullan.

Paljaaksi riivitty on pensaskin.  
Tule lähemmäs, sielu sielua vasten.  
Oi, pelkään että yö vie  
minulta myös sinut.

(suom. Essi Junkkari)

## 9. Mahler: Ich wandle unter Blumen

Minä kukkatarhassa vaellan  
ja itsekin kukoistan,  
minä vaellan kuin unessa  
ja horjun joka askeleella.

Oi, rakas, mua kiinni pitele!  
Jos rakkaudesta juovun  
ja maahan lankean,  
on ihmisiä puutarha täynnään!

(suom. Anja Frösén)

## 10. Strauss: Allerseelen

Laske pöydälle tuoksuvat resedat,  
tuo sylissäsi viimeiset punaiset asterit,  
ja puhukaamme taas rakkaudesta  
niin kuin kerran toukokuussa.

Anna minulle kätesi, jotta voin salaa  
puristaa sitä –  
ja jos joku näkeekin, se on minulle  
yhden tekevää.  
Anna minun nähdä yksi suloisista  
katseistasi  
niin kuin kerran toukokuussa.

Tänään kukkivat ja tuoksuvat kaikki  
haudat,  
yhtenä päivänä vuodessa ovat vainajat  
vapaita;  
tule sydämelleni, että saan omistaa  
sinut jälleen –  
niin kuin kerran toukokuussa.

(suom. Kaija Nuoranne)